

**ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร
และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์**

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว จากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม ได้มีการตราพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับการจัดทำประมวลจริยธรรมในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ โดยได้กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรของสภาสถาบันอุดมศึกษา และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ จึงให้ออกประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมนี้เรียกว่า “ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์”

ข้อ ๒ ประมวลจริยธรรมนี้ ให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประมวลจริยธรรมนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

“บุคลากรของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“บุคลากรในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย ไม่จำกัดอาชีพ ประสบการณ์ หรือความสนใจ สามารถได้เรียนรู้ตามความพร้อม โอกาส และกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรปกติ หลักสูตรฝึกอบรม หรือหลักสูตรระยะสั้น ได้ศึกษาอย่างต่อเนื่องจนบรรลุผลลัพธ์ การเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดโดยลงทะเบียนเป็นนักศึกษา หรือทะเบียนผู้เรียนของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ข้อ ๔ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามประมวลจริยธรรมนี้

หมวด ๒

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ข้อ ๕ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

(๘) ยืนหยัดปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีธรรมาภิบาล

(๙) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมต่อตนเอง ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๓) มีทัศนคติที่ดี ปราศจากอคติ

(๔) เสียสละ มุ่งมั่น ทุ่มเท อย่างเต็มกำลังความสามารถ

(๕) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง

ข้อ ๗ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมต่อกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(๒) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๓) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของกรรมการ

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนของบุคลากร และผู้เรียน
- (๒) ปฏิบัติให้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นแบบอย่างของบุคลากร และผู้เรียน
- (๓) ละเว้นการประพฤติดินหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อ

ภาพลักษณ์อันดีของมหาวิทยาลัย

- (๔) ปฏิบัติต่อบุคลากร และผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- (๕) กำกับดูแลมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๖) ไม่เปิดเผยความลับของบุคลากร ผู้เรียน และมหาวิทยาลัย
- (๗) ไม่ใช้มหาวิทยาลัยแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง
- (๘) ยึดมั่นในค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย ทั้งในการเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัย

การบริการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมถึงการปลูกฝังหลักจรรยาวิชาชีพให้แก่ผู้เรียนและสังคมโดยทั่วไป

ข้อ ๙ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

- (๑) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม
- (๒) สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้มีความสวยงาม สะอาด และปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในชุมชนและสังคม
- (๓) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยต่อชุมชนและ

สังคม

- (๔) เป็นผู้ชี้แนะชุมชนและสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม
- (๕) ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อนแก่ชุมชนและสังคม
- (๖) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

หมวด ๓

จริยธรรมของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ข้อ ๑๐ ผู้บริหาร พึงยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

ข้อ ๑๑ ผู้บริหาร พึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อตนเอง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความสุขอนามัยที่ดี มีท่วงท่ากิริยา รวมทั้งการแต่งกายที่สุภาพ เรียบร้อย ดีงาม สะอาด และดูสง่างามสมฐานะ

(๒) เป็นผู้มีความสุขจิตที่ดี มีอัธยาศัย และเป็นกัลยาณมิตร

(๓) เป็นผู้สำรวม ระวังความประพฤติปฏิบัติ ทางกาย และวาจา ให้เรียบร้อยดีงาม ไม่ประพฤติเบียดเบียนตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ประพฤติตนให้ห่างจากอบายมุขทั้งปวง

ข้อ ๑๒ ผู้บริหาร พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นผู้รักงานที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบ และจะต้องเอาใจใส่ กระตือรือร้นในการเรียนรู้งาน

(๒) เพิ่มพูนวิชาความรู้ความสามารถในการทำกิจการงาน และมุ่งมั่นที่จะทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้สำเร็จเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๓) มีความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วย ความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ในการประกอบกิจการงานในหน้าที่

(๔) มีความเอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งมั่นทำงานอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวางธุระเสียกลางคัน

ข้อ ๑๓ ผู้บริหาร พึงมีจริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย ดังนี้

- (๑) มีความศรัทธา ความผูกพัน ซื่อสัตย์สุจริต และความภักดีต่อมหาวิทยาลัย
- (๒) บริหารงานด้วยความระมัดระวัง เอาใจใส่ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
- (๓) บริหารงานเพื่อประโยชน์ และมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และ

ประเทศชาติเป็นส่วนรวม

ข้อ ๑๔ ผู้บริหาร พึงมีจริยธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นใจและมีความสุขในการทำงานหรือรับผิดชอบต่องานในหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ

(๒) จัดหาสวัสดิการ และสิ่งบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรัก ความผูกพัน และความสามัคคีในหน่วยงาน หรือการให้ความเคารพนับถือต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ยกย่อง ชมเชย และ/หรือ สนับสนุน อดทน บุคลากรที่ทำได้ รับบำเหน็จรางวัล เลื่อนตำแหน่ง ตามสมควรแก่ฐานะ เมื่อทำไม่ได้ ก็ให้คำตักเตือน แนะนำ สั่งสอน ให้พัฒนาสมรรถภาพให้ดีขึ้น ถ้าไม่ยอมแก้ไขพัฒนาตนให้ดีขึ้น ก็ต้องตำหนิ และมีโทษตามกฎหมายโดยชอบธรรม

(๔) ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามระบบคุณธรรม พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็น เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุข และให้ความช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วยหรือเดือดร้อนตามควรแก่กรณี

- (๕) มอบหมายหน้าที่การงานให้ตามกำลังความรู้ สติปัญญา ความสามารถ
- (๖) มีความยุติธรรม บริหารงานโดยไม่มีการลำเอียงเลือกที่รักมักที่ชัง
- (๗) รักษาความลับของผู้ใต้บังคับบัญชา

หมวด ๔

จริยธรรมของบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

บุคลากรสายวิชาการ

ข้อ ๑๕ บุคลากรสายวิชาการ พึงมีหลักปฏิบัติตนเพื่อรักษามาตรฐานจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาทหลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

(๓) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบมีจิตสำนึกที่ดีโดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๔) กล้าตัดสินใจและยืนหยัดปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

(๕) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๖) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(๗) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง โดยไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

(๘) มีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และไม่ละเมิดองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระรัชทายาทไม่ว่าทางกาย หรือทางวาจา

ข้อ ๑๖ บุคลากรสายวิชาการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้ควรแก่การยกย่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและประชาชน

(๒) เป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตามครรลองครองธรรม

(๓) เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตตามประเพณี วัฒนธรรมไทย

(๔) เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

(๕) อุทิศตนเพื่อผู้เรียนและการศึกษา

(๖) ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานภายใต้กรอบของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเพื่อการเป็นแบบอย่างของคนดี

ข้อ ๑๗ บุคลากรสายวิชาการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่สอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษากำหนด

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ตามระเบียบแบบแผน โดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต ปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์อื่นใด

(๓) ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ มุ่งมั่นพัฒนาตนในการปฏิบัติหน้าที่ที่ทำงานในวิชาชีพ

(๔) ศึกษาหาความรู้ในการพัฒนาตน พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ

(๕) ปฏิบัติอย่างมีเป้าหมาย วางแผนงาน และกำหนดวิธีทำงานใหม่ ๆ

(๖) ปรับปรุง พัฒนาการทำงาน ปฏิบัติงาน เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและริเริ่มสร้างสรรค์

(๗) ยอมรับประเด็นที่เป็นจุดอ่อน ไม่บรรลุลผล หรือข้อผิดพลาด แล้วนำมาเป็นโอกาสต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนางานในหน้าที่ต่อไป

(๘) ปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจริยธรรมนักวิจัย

(๙) มีความเอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งกระทำงานอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวางธุระเสียกลางคัน

ข้อ ๑๘ บุคลากรสายวิชาการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) รับรู้วิสัยทัศน์และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๒) รับรู้ เรียนรู้ และเข้าใจวัฒนธรรมองค์กร

(๓) ร่วมสร้างวิสัยทัศน์ ภาพลักษณ์ในอนาคตของมหาวิทยาลัยที่ควรจะเป็น

(๔) มองภาพอนาคตของมหาวิทยาลัยในทางบวก

(๕) ร่วมแสดงความคิดเห็น ยอมรับ และเข้าใจในความเห็นของส่วนรวม

(๖) มีส่วนร่วมต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับตนเอง ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ บุคลากรสายวิชาการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ให้ความร่วมมือระหว่างผู้ร่วมงาน โดยคำนึงถึงเป้าหมายในการปฏิบัติงาน

(๒) เคารพในปัจเจกบุคคลและให้เกียรติผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

(๓) ช่วยเหลือ สนับสนุน และให้อิสระในการตัดสินใจของผู้ร่วมงาน

(๔) ยอมรับผลงานและวิธีการที่ดีของผู้ร่วมงาน

(๕) มีความรัก ความสามัคคี ร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา

ข้อ ๒๐ บุคลากรสายวิชาการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานต่อผู้เรียน และสังคม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่สอนต่อผู้เรียนด้วยความเป็นธรรม เสมอภาค ปราศจากอคติ ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เรียกร้องสิ่งของตอบแทนอื่นใดทั้งปวง

(๒) ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือผู้เรียน ผู้รับบริการ ด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มความสามารถและเสมอภาค

(๓) ตั้งใจ เสียสละในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อผู้เรียน ผู้รับบริการ ให้ได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ

- (๔) ส่งเสริมให้ผู้เรียน ผู้รับบริการ มีส่วนร่วมแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย
- (๕) ส่งเสริมให้ผู้เรียน ผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้และเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม
- (๖) เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ผู้เรียน/ผู้รับบริการ และให้กำลังใจอย่างเป็นกัลยาณมิตร

ส่วนที่ ๒

บุคลากรสายปฏิบัติการ

ข้อ ๒๑ บุคลากรสายปฏิบัติการ พึงมีหลักปฏิบัติตนเพื่อรักษามาตรฐานจริยธรรม ดังต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์
- (๒) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาทหลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย
- (๓) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบกิจหน้าที่โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
- (๔) กล้าตัดสินใจและยืนหยัดปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง
- (๕) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๖) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(๗) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง โดยไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

(๘) มีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และไม่ละเมิดองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระรัชทายาทไม่ว่าทางกาย หรือทางวาจา

ข้อ ๒๒ บุคลากรสายปฏิบัติการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) นำคำสอนทางศาสนาที่ตนนับถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและเป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจ

(๒) ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยด้วยการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย สมถะ ไม่ฟุ้งเฟ้อ

(๓) ดำรงตนอย่างคนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีหลักการ มีคุณธรรมเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ที่มาติดต่อเกี่ยวข้อง

(๔) บุคลากรคนใดปฏิบัติงานในสายงานที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ จะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้น ๆ และควบคู่ไปกับจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๒๓ บุคลากรสายปฏิบัติการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ดังนี้

(๑) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งมั่นทำงานอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวางธุระเสียกลางคัน

(๒) การปฏิบัติหน้าที่จะต้องกระทำอย่างถูกต้องบนพื้นฐานของความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ไม่พยายามหลีกเลี่ยง หรือแสวงหาช่องว่างของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อกระทำการที่ไม่ถูกต้อง

(๓) ใช้วิชาความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีเหตุผล และเกิดประโยชน์สูงสุด

(๔) พัฒนาดนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และความชำนาญ ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง มีความคิดที่ทันสมัย และรู้จักปรับตนเองให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ

(๕) ตรงต่อเวลา รักษาเวลา และอุทิศเวลาในการปฏิบัติราชการอย่างเต็มความสามารถ

(๖) ไม่แอบอ้างนำผลงานอันเกิดจากการสร้างสรรค์ของบุคคลอื่นไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และไม่นำผลงานของผู้อื่นไปใช้โดยไม่อ้างอิง

ข้อ ๒๔ บุคลากรสายปฏิบัติการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) ทำงานในหน้าที่โดยมีจิตสำนึก และหลักการในการรักษาประโยชน์ของทางราชการและเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๓) ดูแล รักษา ทะนุถนอม และบูรณะซ่อมแซมทรัพย์สินของทางราชการ โดยไม่ปล่อยปละละทิ้งให้เสียหายหรือชำรุดทรุดโทรม

(๔) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการ เช่น น้ำ ไฟ โทรศัพท์ รถยนต์ หรือวัสดุสำนักงาน ฯลฯ เพื่อประโยชน์ของทางราชการด้วยความประหยัดและคุ้มค่า

(๕) มีความรักองค์กร และไม่นำชื่อของมหาวิทยาลัยไปกล่าวอ้างให้เกิดความเสื่อมเสีย

ข้อ ๒๕ บุคลากรสายปฏิบัติการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) เชื่อฟัง และเต็มใจที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาด้วยความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ เคารพในวิจารณ์ญาณของผู้บังคับบัญชา

(๒) ให้ความร่วมมือ ร่วมใจ รักใคร่ปรองดอง และช่วยกันปฏิบัติงาน เพื่อความสำเร็จร่วมกัน

(๓) ร่วมกันเผชิญ ร่วมกันคิด และร่วมกันแก้ไข โดยไม่หลีกเลี่ยงบ่ายเบี่ยงหรือเกี่ยงงอนกัน เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน

(๔) ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์และเสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนางานในความรับผิดชอบให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๕) ให้ความอนุเคราะห์และหยิบยื่นความช่วยเหลือแก่ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานด้วยความเต็มใจ

(๖) เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อประสานความสัมพันธ์ และสร้างสรรค์ความรักความสามัคคีภายในหน่วยงาน

ข้อ ๒๖ บุคลากรสายปฏิบัติการ พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติงานต่อผู้รับบริการ และสังคม ดังนี้

(๑) ให้บริการแก่ประชาชนทุกคนที่เข้ามาติดต่องานด้วยความเสมอภาคอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นธรรมด้วยความสุภาพอ่อนน้อม

(๒) ไม่เลือกปฏิบัติโดยอาศัยความรัก ชอบ ชัง โกรธ กลัว โลภ และหลง เป็นเหตุ

(๓) พยายามชี้แจงทำความเข้าใจและหาทางแก้ไขโดยไม่ใช้อารมณ์เมื่อมีปัญหา

(๔) ผนึกกำลังร่วมกันปฏิบัติหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง

หมวด ๕

จริยธรรมของผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ข้อ ๒๗ ผู้เรียน พึงมีหลักปฏิบัติตนเพื่อรักษามาตรฐานจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

ข้อ ๒๘ ผู้เรียน พึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อตนเอง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มี ความซื่อสัตย์ สุจริต มีความประพฤติที่เรียบร้อย จริงใจ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ (academic honesty) และความซื่อสัตย์ทางวิชาชีพ (professional honesty) เช่น การไม่แสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ

(๒) เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองและส่วนรวม ตั้งใจในการปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดียอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้งในด้านบวกและลบ รวมถึงความรับผิดชอบ ทั้งกับตนเองและสังคม (social responsibility) โดยรวม เช่น การตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของสังคม

(๓) เป็นผู้มีความวินัย มีความประพฤติและปฏิบัติตามกฎระเบียบ แบบแผนที่กำหนดไว้ อย่างเคร่งครัด ตลอดจนการมีวินัยในตนเอง (self - discipline) เช่น การตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน แต่งกาย สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ

(๔) เป็นผู้มีความเสียสละต่อส่วนรวม มีจิตสาธารณะ การปฏิบัติตนโดยการเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญา ในการช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมโดยรวม เช่น การบริจาคโลหิตหรือสิ่งของในโอกาสต่าง ๆ

(๕) เป็นผู้มีความอดทน มีความยืนหยัดไม่ท้อถอยในการทำความดีแม้ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ มาขวางกั้น หรือตกอยู่ในสภาวะการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

(๖) เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร มีความตั้งใจทำงานอย่างแข็งขัน ไม่ปล่อยปละละเลย กระทำหรือประพฤติเป็นปกตินิสัย สม่ำเสมอ ไม่เกียจคร้าน เช่น การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่ ครู อาจารย์

(๗) เป็นผู้มีความกตัญญู รำลึกถึงพระคุณต่อผู้ที่เคยให้ความอุปการะด้วยความเคารพ นับถือ เชื่อฟัง และตอบแทนด้วยการช่วยเหลือในกิจการงานต่าง ๆ

(๘) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตในวิชาชีพ ประพฤติและปฏิบัติตามประมวลความประพฤติข้อบังคับ มารยาทที่ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละสาขากำหนดขึ้น เพื่อเป็นการรักษา และส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงในฐานะของสมาชิก ความดีงาม รวมทั้งก่อให้เกิดความสุขและความเจริญในวิชาชีพและสังคม

(๙) เป็นผู้มีความสามัคคี มีความพร้อมเพรียงกลมเกลียว มีความปรองดอง ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ โดยปราศจากการทะเลาะวิวาท

(๑๐) เป็นผู้มีความประหยัดและพอเพียง รู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายดำรงตนอยู่บนความรู้จักพอ รู้จักฐานะการเงินของตน คิดอย่างรอบคอบและมีเหตุผลก่อนใช้จ่าย

(๑๑) เป็นผู้มีความระลึกได้ ความไม่ประมาท ไม่พลั้งเผลอ หลงลืม ควบคุมจิตใจให้อยู่ในอำนาจของตนเองได้เป็นอย่างดี สำนึกดีต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม (integrity) เช่น การสำรวม สุขุม และรอบคอบ

(๑๒) เป็นผู้ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเคารพความเป็นมนุษย์ การยอมรับ และให้โอกาสผู้อื่นได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เมื่อเกิดความขัดแย้งทางความคิด

(๑๓) เป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่แสดงออกถึงความสามารถที่ตัวเองมีอยู่ ให้ผู้อื่นทราบ เพื่อชมผู้อื่น หรือเพื่อโอ้อวด เย่อหยิ่ง จองหอง โดยใช้กิริยาแสดงอย่างสงบเสงี่ยม นอบน้อม วาจาอ่อนหวาน และมีจิตใจที่อ่อนโยน เช่น การเคารพและให้เกียรติครู อาจารย์

(๑๔) เป็นผู้มีความศรัทธาในหลักศาสนา มีความเชื่อมั่น ความซาบซึ้ง ความมั่นใจใน เหตุผลที่ตนสามารถพิจารณาเห็นได้ว่าควรค่าแก่การปฏิบัติ ปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนทางศาสนา

(๑๕) เป็นผู้รู้จักกาลเทศะ ประพฤติและปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม พอเหมาะพอควร ในแต่ละสถานการณ์ มีมารยาทในการแสดงออกต่อสาธารณชน ทั้งทางด้านกิริยา ท่าทาง และการพูดจา เช่น การไม่คุยกันเสียงดังในระหว่างที่อาจารย์กำลังสอน

ข้อ ๒๙ ผู้เรียน พึงมีจริยธรรมในการปฏิบัติตนต่อมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์และรักษาวินัยโดยเคร่งครัด

(๒) ต้องรักษาความสามัคคีและประพฤติดนเป็นสุภาพชน

(๓) ต้องเชื่อฟังและเคารพผู้สอนรวมถึงปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่

(๔) ต้องปฏิบัติตามระเบียบการสอบและไม่ทุจริตการสอบ

(๕) ต้องแต่งกายสุภาพเหมาะสมแก่กาลเทศะ

(๖) ต้องไม่กระทำความผิดต่อกฎหมาย ไม่ก่อเหตุรุนแรงวាយร้ายแรงหรือประทุมิชอบ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย

(๗) ต้องไม่เล่นการพนันหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในมหาวิทยาลัย

(๘) ต้องไม่ฉ้อโกง ลักทรัพย์ ปลอมแปลงเอกสารเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๙) ต้องมีความซื่อสัตย์และเป็นธรรม

(๑๐) ต้องมีวินัยและรู้จักกาลเทศะ

(๑๑) ต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม มีน้ำใจและเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๑๒) ต้องรู้จักใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความสุข มีจริยธรรมวิชาชีพและในการประกอบอาชีพ

(๑๓) ต้องเคารพสิทธิผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

(๑๔) ต้องกล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องดีงามและเรียกร้องเพื่อความเป็นธรรม
ของสังคม

(๑๕) ต้องใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างรับผิดชอบ มีหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑๖) ต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้ความสามารถในการจัดการ
วิเคราะห์และแก้ปัญหาสามารถบูรณาการความรู้เพื่อใช้ในการทำงาน

(๑๗) ต้องพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ยึดหลักคุณธรรม

หมวด ๖

กลไกและระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

องค์กรคุ้มครองจริยธรรม

ข้อ ๓๐ สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่าง
ทั่วถึงและจริงจัง โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำมหาวิทยาลัย
ในการนี้อาจมอบหมายให้ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล หรือที่เกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคล หรือคณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมประจำมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว
เป็นผู้รับผิดชอบก็ได้

(๒) ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากร
ในมหาวิทยาลัย และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวล
จริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของบุคลากร
ในมหาวิทยาลัย ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

ข้อ ๓๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เรียกว่า “คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และผลงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม รวมถึงมีความเข้าใจในบทบาทภารกิจของมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีเกียรติ มีความซื่อสัตย์ สุจริต

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน ๔ คน โดยพิจารณาจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีเกียรติ มีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นเลขานุการคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม และอาจแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย และเป็นผู้มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมใหม่

ในกรณีที่คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมที่ได้รับแต่งตั้งมีวาระอยู่เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันอาจจะไม่แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ข้อ ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการในประเภทนั้น
- (๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือสมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๓๔ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมจริยธรรม สอดส่องดูแล
รณรงค์ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรม
ของมหาวิทยาลัย

(๒) เสนอผลการประเมินการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่
อยู่ภายใต้ประมวลจริยธรรมนี้ ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๕ การประชุมคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๖ ให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้โดยครบถ้วน

กรณีบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน
นำไปใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมเจตน์ ภูศรี)

นายกสภามหาวิทยาลัย